

ఉ పో ద్ధా త మ్మ

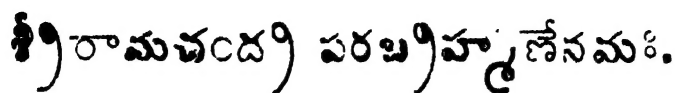
ఐహికాముష్మిక సుఖంబులు వాంఛించు ప్రతిమానవు
నకు దైవప్రార్థనయే శరణ్యము. క్రతువులొనరించినను బెక్కు
వితరణములిచ్చినను బరమేశ్వరా రాధనకు సాటిరావు. అట్టి
యీశ్వరు సనేకులనేకురీతుల ధ్యానించుచుండురు. సామాన్య
ముగా నట్టిధ్యానమునకు జరకాలమునుండి తెలుంగుదేశమున
శతకపద్యంబు లుపయోగింపఁబడుచున్నవి. ఏతత్కారమున
నే ప్రతికవియుఁ దనయిష్ట దేవతను గుఱించి శతకము సెప్పియు
న్నాడు. అట్టిశతకములిప్పుడు వేనవేలుకలవు. ఈశతకకర్తలు
శ్రీరామచంద్రోపాసకులు. అట్లగుట శ్రీరామచంద్రునిగూర్చి
భక్తిపరవశ ధ్యానములతో నింపివైచిరి. (ండీ) అను నక్షు
రము యతిస్థానంబున నుంచికొని యాద్యంతమువరఱకుఁ బో
షించిరి. శైలి మృదుమధు రసప్రబోధితమై, భక్తిరసప్రధాన
మై, లోకవృత్తగర్భితమై, యస్థలితమై, పాఠకుల నానందకంద
ళిత హృదయారవిందులఁ గావించును. ఏతత్కవులు ప్రాయ
మునఁ జిన్నలయ్య సంస్కృతాంధ్రములఁ జాధులు. వీరి
స్వగ్రామము ఆదిపూడి. వీరియింటిపేరు ఆదిపూడివారు కాకు
న్నను, గారణాంతరములచే వీరు ద్వాదశవత్సరములనుండి స్వ
గ్రామమున నివసింపకయున్నను, దమచిన్ననాటి సహాసక్రీడా

విశేషములు, తమజన్మభూమిపైఁ దమకుఁగల యభిమానము దోకము గలిగింప “ఆదిపూడి సోదరశత్రుల” ను పేరు పెట్టికొనుట యెంతయుఁ బ్రశంసార్హము. ఆదిపూడిగ్రామమునకును అందలి హితబాంధవ జనమునకు నభండకీర్తిని గలిగించిన యీసోదరుల జన్మగ్రామ ప్రేమ యతీతము. ఒకతల్లిగర్భమున గలిగిసవారలనేక స్థితులనుఁబఁజూతుము. సోదరులిద్దరిట్టికవులగుట వారిజననీజనకుల పూర్వజన్మకృత పుణ్యఫలఁబని ననతి శయోక్తియేమి? ఏతత్ప్రసంగ ముద్రాకరులయు ధనమొసంగి శ్రీరామచంద్రక రుణాపాంగదృష్టికిఁ బాత్రులైన మహారాజరాజశ్రీ యం. యల్. నరసింహారావు పఁతులుగాఁజెంతయు ధన్యులు. వారికాయుకాశోగ్య భాగ్యములు గలుగుఁగాత.

ఇట్లు నుజనవిధేయుడ,

 మునుపల్లె నాగేశ్వరరావు, బి. ఏ.

జిల్లాకోర్టు నకీలు.

సీతాసతి యంకమందొసరవాసిక లక్ష్మణాఖ్యుండుదా
 భాసిల్ల గొడుగెత్తివిననవిడక బాగ్యస్థులై కైకజుం
 డాసామిత్రయు గాఢపుపట్టినితిఁజేయక బీరమందున్ననీ
 వేసర్వాత్మకమైనబ్రహ్మమవు తండ్రీ! రామచంద్రప్రభూ!
 శా. ఆమోదంబున బ్రహ్మనాభికేమలంబందుక నసింపంగ శ్రీ
 రామారత్నము పత్సహితకపముక రాజిల్ల బాగ్యంబులక
 బ్రేమకభక్తులగొల్వఁ బాలకడలిక శేషింద్రుపైబండునీ
 పేమూర్తిత్రయ మీవెదైవమవు దండ్రీ! రామ. 2

వరనాశ్వాసము, వాండితీగరిమ, విశ్వస్తుశ్యమాన్తిరి, సై
నరిషడ్వర్గజయంబు, నిత్యమగుబ్రహ్మేశ్వంబు, శ్రీపంచడి
టిరమాచిత్రముతోడనిక గొలువఁ దండ్రీ! రామ. 3

డలుచూపింతును శూలితారకముకా. తా జీవోధించే శ్రీ
 వారిరామేశ్వరమందుఁ గొల్పె శివుఁ న్యోన్యప్రియంబెఘట్టె
 టెఱుఁగి బాలి, సదానినఁ గొలుతుఁ దండ్రి! రామ! 4

మ. అనినోడించి చమూసమూహముల రాజ్యభ్రష్టుల జేయనిం
ద్రునినాశాపతుల దశాననుడు పేద్రున్ నిన్ను బ్రార్థించియుం
టన, యాదిత్యుల బ్రోవఁబంక్షిరధునిటన్ మూర్ఖులైనాల్గు
టినవిష్టుండవు, రాజమాత్రుండవె? తండ్రీ! రామ. 5

మ. క్షణసౌఖ్యంబునకాసఁజేసి ప్రతభంగఁబొందిపెక్కెండ్లుకా
ననసిమన్ బెనుబండయైనమునికాంతన్ హ్యుఁగాఁగన్యాతన్
వనితన్గా నొనరించి పాదహతివిశ్వస్తుత్యశఁజెన్ను మీ
టినవిష్టుండవు, రాజమాత్రుండవె? తండ్రీ! రామ. 6

మ. మునురాత్రించరుఁడొక్కఁడేగితొలివేల్పున్ నిద్రబోనిచ్చివే
దనిధిదొంగిలియబ్ధిఁగ నురుమత్స్యఁబొఁచుఁజక్కాడిదై
త్యుని, నాధ్యాత్మక బోధతాముపనిషత్తుల్ బ్రహ్మకర్పించియుం
డినవిష్టుండవు, రాజమాత్రుండవె? తండ్రీ! రామ. 7

మ. వనధిద్రచ్చెడువేళ లోకములుక్షోభఁజెందవారింపఁగన్
ఘనకూర్మాకృతిఁబృష్ఠభాగమున వీక్షన్ మంధరంబెత్తిమో
హినివైదై త్యులమోసగించియమృతంబింద్రాదులున్ ద్రావఁబె
టినవిష్టుండవు, రాజమాత్రుండవె? తండ్రీ! రామ. 8

మ. మునులన్ గొట్టియమర్త్యులన్ గెలిచిదుర్బోధల్ ప్రతిష్ఠించివే
డనివెన్నుండు, ధరిత్రీజాపఁగ హిరణ్యాక్షుండుఁచుట్టంగఁ బె
ల్లనిదొ గొప్పవరాహరూపమునఁ ద్రేళ్లన్ జేసి భూబాధఁదీ
ర్చిన విష్టుండవు, రాజమాత్రుండవె? తండ్రీ! రామ. 9

మ. నిశధ్యానించుచు నీవెదిక్కనిసదా నీస్తోత్రముల్ సేయు పు
త్రునిదాడించివెనఁ హిరణ్యకశిపుండున్ వెన్ను నీస్తంభముం

- మనఃజూపింపుము నాన్యసింహమయిదైత్యున్ ద్రుంచిప్రహ్లాదునే
 లిన విష్ణుండవు, రాజమాత్రుడవె? తండ్రీ! రామ. 10
- మ. ఘనబాహుశక్తి నిండ్రపదవిగైకొన్న వైరోచనన్
 గనియూచించి పదత్రయంబువటువై, కాన్పించివిశ్వాక్షురేణ
 దనుజున్ద్రొక్కి రసాతలింబునకు, నానాకేశురక్షించి యుం
 డినవిష్ణుండవు, రాజమాత్రుడవె? తండ్రీ! రామచంద్ర. 11
- మ. తనరన్ గ్రూగ లుద్మూలై నృపలువిధ్నఁ సార్థమైపట్టియన్
 జనకుంజంపుట గండ్రగొడ్డలిమెయిన్ సర్వకుమానాథ ఖం
 డనమున్ జేసి శిరంబులన్ దినన్ముబెండన్ దండ్రీకై 'మెట్టుక
 ట్టినవిష్ణుండవు, రాజమాత్రుడవె? తండ్రీ! రామచంద్ర. 12
- మ. వనరన్ క్షౌచతిగాధగీర్వునునుచున్ బల్కాటుహసద్వయం
 బున శ్రీకృష్ణహలా యుధాభిధులన్ బొల్పాక సాచి దు
 ర్జనసంఘంబువధించి వాండవుల కై శ్వర్యంబునంధిచియుం
 డినవిష్ణుండవు, రాజమాత్రుడవె? తండ్రీ! రామచంద్ర. 13
- మ. ఘనమాద్యంతములేనిదై ప్రబలమోక్షప్రాప్తికి మూలమై
 చనునీయార్యమతంబు భంగపఱుపన్ జత్నింపదుష్టాళిబు
 ధ్ధునిరూపమున నుద్ధరించి విరుత్తిస్తోమంబులన్ బొందియుం
 డినవిష్ణుండవు, రాజమాత్రుడవె? తండ్రీ! రామ. 14
- మ. అనిలోద్ధూత తృణంబువోలె నచలాబైనట్టి ధర్మంబు దు
 ర్జనబోధాత్మక సంఘసంస్కరణ దౌర్భాగ్యముచేఁగాఁగని
 ప్తనురక్షింపఁగ దాత్రిగల్గినగుచున్ జన్మింతునేనంచు నా
 డినవిష్ణుండవు రాజమాత్రుడవె? తండ్రీ! రామచంద్ర. 15

శా. దృశ్యంబైన జగంబదేకతసవర్తించున్? సృజింపంబడున్
 వశ్యంబై సకలంబుదేనికి? సభిప్రాయాంతరంబేల? యా
 వశ్యంబెయ్యద వార్యసృష్టి లయసంప్రాప్తంబుచేకూర? సా
 దృశ్య బేర్పడనాకుఁ బెప్పఁగదెతండ్రి! రామచంద్ర. 16

శా. ఆజన్మంబొకడొందు శ్రీనిమత్కొండందున్ దరిద్రత్వమున్
 దేజంబొందు శరీరమందునొకఁడున్ నిత్యంబునంగఘ్నతన్
 దాజాలన్ శ్రమమొందు వేదొకఁడు విస్తారంబుగా భేదమే
 యేజాడఁగననుండెనేకతము? తండ్రి! రామచంద్ర. 17

మ. జనియించెన్ జనుఁడేమికారణమునన్ సర్వంసహచక్రమం
 దునవిధ్యుక్తములేవి? నిర్వహణమందున్ దప్పగానేల? త
 ప్పసిభావించియుఁజేయనేటికి? మహాద్యుత్ జ్ఞానమెట్లబ్బు? కో
 రిసవాఁడన్ వచియింపఁగాదగును తండ్రి! రామచంద్ర. 18

మ. కన, నేగానియు ధర్మమిచ్చుటకునై కాక్షింపకున్నట్టి లు
 బ్ధుని, లక్షాధిపతింబొసర్తు వనిశంబున్ దానమున్ జేయువా
 నిని, నిప్పచ్చరమందుముంతువదిసినిస్తంద్రమాహాత్యమా
 నె? నిలింపాభినుతా! వచింపుమయ తండ్రి! రామచంద్ర. 19

శా. భేదంబుల్ బహురీతులన్ జెలఁగు భావింపంజనంబందులన్
 వేదంబుల్ నెఱసమ్మువారలు ఖరాన్ బ్రేమించువాన్ బైబులున్
 వాదింపంగలవారు భాష, విధులే వ్యత్యాసమైయుంటఁగా
 దేదూషింతురొక్కొక్కరయఁదండ్రి! రామచంద్ర. 20

శా. ఎద్దానిన్ దెలియంగనేర్చునెడ నెంతేనిన్ సుఖంబబ్బునో?
 కోడ్డో? లేదో? యటంచు శంకచనునో? కాంచన్ జగత్సృష్టికా

నెద్దోమూలమెటుంగనొనా? నకలంబెద్దానవ ర్తించునో?
 యద్దానోదగునంచుఁ జెప్పఁగదె? త. డీ! రామచంద్ర. 21
 మ. అతిసూక్ష్మంబయియుఁ దచందములనేత్రానందము గొల్పుచు
 వతర్థిసృష్టియొకర్పనేల? ప్రణీతవందున్ సుషుప్త్యశనం
 బెతగ్గబొందు, గతంబెచచ్చుమఱిగఁ హీనోన్మతుల్ చక్కవ
 ర్తితమల్ చిత్రముగాదె సీమహిమ త. డీ! రామచంద్ర. 22
 మ. కకుబంతంబులహారకా. తులుచెలంగఁ, బద్మసంఘంబుపై
 స్రవకటింపఁజయలక్ష్మీనతులు, ప్రభాభాసిల్లఁగాఁగాంచియున్
 సిరిపేడఁ దిలకఁబుజాట శశికైచేజాచు నీశైశవం
 బెక్యపాంభోఽధినిత్యమే దఁతు దండీ! రామచంద్ర. 23
 శా. పాత్రంబుల్ పరచుందుఁబూనియనుజన్తుల్ శోడ కానేగియున్
 జిత్తంబుల్ దళుకొత్తనేచ్చి కళలఁశీఘ్రంబుగా నొజ్జచై
 బత్తి, దల్లికిఁదండీకిఁముదము నీబాల్యంబాసంగె లన
 ద్వృత్తి గొల్చెదఁగాన రాగదవె తండీ! రామ. 24
 మ. షీతినాథుల్ పొనరింపకుండిన, జయశ్రీగొఱఁజాపంబు మం
 డిత దోర్దండ బలాతిరేకమున ఖండింపఁ షుమాజాతశో
 భితయై హారమలంకరింపఁ గడు సంప్రీతిజనంబుల్ ప్రమో
 దితులై నిన్నుతియింపరేచెపుమ? తండీ! రామచంద్ర. 25
 మ. మతిలేకించుకఁ గాకుడఁఖలుఁడు దుర్తార్థంబుగావింప న
 మృతిలావించితి బాణమెక్కిడియుఁ జంపఁలేకయాస్తాని న
 చ్యుతమాకీరితి “రామబాణమ” నునార్యోక్తిధర్మజోదునొ
 వ్పితివేమంచు నుతింపఁజాలుదును దండీ! రామచంద్ర. 26

మ. విలసిల్లఁధరఁ బోవమానవులు నివేధింతురంచెంచి న
 త్కలశాంభోసధిలోమహాగ్రవిషయు క్తంబైనభోగీంద్రుఁడై
 నెలమిఁబండెదవార? మానవుగదా కృష్ణావతారంబునఁ
 బెల్లగఁజేసినజిత్తులన్నియును దండీ! రామచంద్ర. 27

మ. శనిదుర్భాగగుణుండు, దేవకవినీచస్థానముఁ దుండె, దు
 వ్వునికృష్ణుఁడమఱిరాహుకేతువులు, కష్టంబుల్ నిజంబుచు, వ్రే
 ల్లను తెక్కింతురు మూఢచిత్తులదియేలా? గీశులఁబ్రోవఁబూ
 విననీవుండఁగొఱంతయుంగలదె? తండీ! రామచంద్ర. 28

మ. శనియొక్కంటఁ గుజుమఁరెంట, గురుఁడోజన్ మూఁట,
 నాల్గంట దు
 ర్జనుఁడైచంద్రుఁడువేటొకంటబుధు డుక్ రక్షింఁగురుండారట
 మినుకెంపేడిఁట దైత్యులఁతనిలువఁ గించిదృఢయంబొందఁగా
 నినినుఁజూడనొయంచు భీతితక్షఁ దండీ! రామచంద్ర. 29

శా. హా! సాముల్ రతనాలుకెచ్చితివెనాకై యంచునిల్లాలు, మా
 కై సొంపెనవి గుడ్డలిచ్చితివె యంచాత్మోన్మధుర తిండికై
 కాపైనఁగఱవంచుఁ దల్లియుఁగటా కారెంపఁగానేలకో
 యీసంసారములఁ సృజింతివి? తండీ! రామచంద్ర. 30

మ. ప్రిబలఁ గుత్తుకకడ్డమైక ఘము శాస్త్రజ్ఞుండువైద్యుండు నా
 డిఁబరీక్షించియు లాభమేమనఁగఁ జింతిల్లంగ సద్భంధువుల్
 “లఘోలబ్ధో”యనినెత్తిమోదికొనిభార్యావుత్రులేడ్వంగని
 విబుధారాధ్యు స్మరింపఁగాదరమె? తండీ! రామచంద్ర. 31

శా. జ్ఞానంబేమియులేనికాలమున నేగావించితిన్ దిష్టులె
 న్నోనిగ్గు రిడిచేయు తెప్పలకునెందున్ లెక్కలేకుండెన
 వ్యానిన్ సైరణసేసి యింకనటుసల్పు బుద్ధిపోసక యెం
 తేనిన్ ద్వనయఁజూపవేడెదను దండీ! రామచంద్రప్రభూ. 32
 మ. సుతుఁడంభుండొ; కురూపియో; వటువో; గుఱ్ఱో;

కుంటియో; నీతధీ;

యతుఁడో; దుర్బలుఁడో; యమాయికగుఁబుండో; లేకదాదిద్ర్యసం
 భృతుఁడో; యానెడఁదల్లికేవెగటుదోపించుగదా! యార! యా

నె తలంపంగఁదరింబు నీనుహిను? తండీ! రామచంద్ర. 33

మ. నశిలోలుండగు సంబరీమఁగని దుర్వాసుండుకోపించి దు
 ర్మతియైశక్తినిబంప నాశఁడు “మహాత్మా”యంచునిన్ పేక్షఁబం
 చితిచక్రింబడిమానిగర్వమునణఁచెన్ గాదె? యిట్లాతి నీ

హితులొవారికిఁ గష్టములేగలవె? తండీ! రామచంద్ర. 34

శా. మోక్షాన క్తజనాళి రక్షణము సంపూర్ణక్షమాఁక్షితం

బక్షీణప్రతిభాసమక్షము విషతౌ క్షాహిణీభేదమున్

రక్షోఽధ్యక్షకులక్షయంబు సుజనప్రణావనోత్సాహమున్

శిక్షోపాయము రామనామమిలఁ దండీ! రామచంద్ర. 35

శా. మాయామేయ జగంబునన్ బడి జనున్ మానంబు

నోనాడియున్

రోయన్ దజ్జులు నీచదైతములకు మ్రొక్కంగనేలా? యేదో

చాయన్ మ్రొక్కిననీకుమ్రొక్కవలెమోక్షంబిచ్చినన్. వేగనీ

వేయూయన్ వలె నెవ్వరీగలను? తండీ! రామచంద్ర. 36

మ. నరసాజేరి మహామహూగ్రతర భాస్వద్దేహకాలుండు దు
 ర్భరపాశంబును దండముగొని నను బాధించు నాకాలమం
 దురహిం నిన్ను తియింపఁజాలుదునోలేనోయిప్పుడేయొక్కసా
 రి “రమేశా! రఘురామ!” యంచనెడఁ దండ్రీ! రామచంద్ర. 37

మ. హితుఁడెవ్వఁడు? కుమారియెవ్వతె? సుతుఁడెవ్వఁడు?

తోబుట్టువె

వ్వతె? భృత్యుండెవఁడన్నదమ్ములును నెవ్వారల్ వరారోహయె
 వ్వతె? ప్రిణంబులునోపుకప్పుడు, తరింపఁ జేయలోకాళినుం
 డితివీవొక్కడ వేతలంచెదను దండ్రీ! రామచంద్రప్రభు. 38

శా. మాయాన్మత్తజగంబెమోక్షమని సంభావించి దుర్తాగులై
 జాయాపుత్ర హితాళి పోషణకళాసామర్థ్య మొప్పారఁగఁ
 డాయఁబోకయమాలయంబు, భువిని బ్రార్థింప స్వర్గంబురా
 దే? యెవ్వారలకై ననిక్కముగఁ దండ్రీ! రామచంద్ర. 39

మ. ఒకఁడా యెధరణీత లేశ్వరుఁడు, వేటొక్కండులోకేశుఁడౌ
 లకుఁగాంచెవర, మొక్కడందెదివి, గండండయ్యెనింకొక్కఁడీ
 వశ్యపఁజూడనటంచు వాక్యములవేలా? నాకునఁబ్రోవఁగా
 దెకనఁనీమహిమంబువెల్పడుట, తండ్రీ! రామచంద్ర. 40

శా. ఆరాధింపఁగని గుటుబకతినోగ్నాన్ని ప్రభల్మైకొనఁ
 గారున్యామృతసారగుంభిత కటాక్షశ్రీలఁ బోకొచ్చి స్వ
 ాగ్ధారోహంబుజశాళికిచ్చు నినుభక్త్యావేశతఁ గొల్వనే
 శ్రీగాజీవభవుండనొదనొకొ? తండ్రీ! రామచంద్ర. 41

- మ. నిజమేబల్కెద బాహులెత్తిడితిజానీకాతి గర్వాపహ
ర! జగద్రక్షక! తోకపూజిత! వినీలశ్యామ! విశ్వాత్మకా !
నిజభక్తావన! నీవెదైవముసుమీ నిజోలరెవ్వారు వా
రిజగర్భాండము నుద్ధరింపగను దండీ! రామచంద్ర. 42
- శా. స్వామీ! నిస్సర్గణంబునీయమది నెంచె మన్ననసంచరత్
కామకోధవిమోహలోధ మదమాత్సర్యంబులెంతేనియున్
వేమాటడ్డమువచ్చి విఘ్నములఁగావించుగదా! నన్నెటల్
నీమర్మంబెఱిగించిపోచెదవా? తండీ! రామ. 43
- శా. ఏమందున్ వచియింతుఁ గామరహితుడేయారయుంగాకనీ
దామహాస్మ్యము మూఢుడారయఁగలండా? క్షీరనీరంబులన్
బ్రాహ్మణ్యంబున వేఱుచేయఁ గరాళబెంచఁ గాఙ్గాలుగా
నీమాజ్జాలముచాలునేయెపుడు? తండీ! రామ. 44
- శా. కాష్ఠాడంగలవాఁడు రాముఁడొకఁడేకాంచన్ నిజంబీవదే
లా? పల్కాఱుజపింపవన్న బెడమార్గంబూనియెల్లప్పుడున్
బాసాత్ముడువినందు సూకరముదాఁ బంకంబునే మెచ్చుఁగా
నీ పన్నీరును మెచ్చునే యెపుడు? తండీ! రామ. 45
- మ. పరమోత్కృష్టత వేదశాస్త్రవయమున్ వల్లించినన్
నిన్నుహృత్
సరసీజంబున నిల్పఁడేనినదివ్యర్థంబానుగాదే మహా
త్కరశాకంబులు భీమపాకమయినన్ గానీయుముప్పేయరే
నిరవంతైనరుచించునేయెపుడు? తండీ! రామ 46

మ. జననంబాదిగదుష్టకార్యముల నోజ్జ్వలజేయుచున్నట్టి పా
 ఞ్చనిసత్కార్యములక బానర్చిరఘరాముల లోనధ్యానింపుమ
 న్ననువేమండివకుల బల విడిచియింత భాగుగాఁగాను
 నైను, భగ్భగ్గనిమండ దేయెపుడు? తండ్రి! రామ. 47

మ. ఘనుడేయెవమహానుభావుడయినక గన్వేత్తుఁడై పోవునీ
 ననయంబుడయఁ జూడ వేనిమునురాజ్యంబెల్లఁ గోల్పోయియో
 జనుభార్యక సుతువిక్రయించి యహరిశ్చంద్రుఁడొగివల్లకా
 టిని సంచారమునేసియుండఁడొకొ? తండ్రి! రామ. 48

మ. శతజన్మములనుండి నేజలుచుదోషవశియల్ పర్వతా
 కృతినానాటికివృద్ధిపొందుటలిదే యీక్షించి మిన్నాల్లి న
 ట్లుతలక గొంతుదు, దన్నగంబుదెగుల ట్లునవ్వత్పద ధ్యానచో
 డతశక్త్యైంద్రమునక, గృహంగనుము దియి! రామ. 49

శా. పాపాగ్నిచ్చట లెల్లమెకొనియెదాపంబద్దిమెలడాయె బ్రా
 ణాపాయముపొసంగు చిహ్నముల వేయూవిర్భవింఁచె సుసౌ
 భ్యోపాయంబింక వేలులేదుకొలుతుక యుష్మత్కృపాసారము
 ద్దీపింపంగ శ్రమంబుబాపంగదె తండ్రి! రామ. 50

మ. తగవ్యత్య సముగా “మరా” యనుచున స్తర్షుల్ ప్రబోధింపసో
 కఁగనాల్కొనకలంబుమైమఱచియుక గన్వేసిధ్యానించుచో
 మగులక బుట్టలునెట్టి చెట్లు మొలవక నీనామముక బాయఁడ
 య్యెఁగదా! మేటికిరాతుఁడచ్చెరువు తండ్రి! రామ. 51

మ. ధనమేమూలము ధారణీస్థలికి విత్తంబేమిలేకున్న జీ
 వనముకజేయుట దుర్భరంబనుచు విస్ఫారవ్యధానీజితా

త్మనుగుందున్ నిగుపేద చోరభయజాతక్లేశతన్ బీదన్

లెనటించున్ ధనవంతుఁడచ్చెరువు తండ్రి! రామ. 52

మ. ఒదవున్ గవ్వములింటనుండనని, లోనూహించి తప్పించుకో

గదురన్ మార్గముశైలకంధరములన్ గాంతారమధ్యంబులన్

బదిలంబా? కదియంగవెంటబడవా? త్వన్నామదివ్యావదం

బెదిగన్ ద్రావిడదప్పుగాకెపుడు తండ్రి! రామ. 53

మ. సకలన్యాధులడంచు మందులని, యాసన్ వానిసేవితర

ద్వికన్ ద్వన్మహిమాధ్యచిత్కలిత సద్వివృజ్జగద్భంధుభా

త్మకమాఁగాఁ బెడమార్గమేల సరిగాఁ ద్వన్నామదివ్యావదం

బె కడంకన్ దిగఁద్రావిడప్పవోకొ? తండ్రి! రామ. 54

మ. తనుసంబంధముశాశ్వతంబనుచు వెంట వచ్చునంతంబు జా

డనెఱుంగన్ దలపోయకజ్జతనహో! డంబంబునన్ దాఁజరిం

చునరుండెచ్చు, కుటుంబపంకమిది తోచున్ గాని ధైర్యంబురా

దెనిమేపంబయినన్; దయంగనుము తండ్రి! రామ. 55

మ. అనయంబున్ భవదీయ పాదకమలధ్యానాకులస్వాంతతన్

గని“కృష్ణ”యని నిన్నుతించునువిహంగంజౌగరుత్మంతుఁడా

తనిభాగ్యం బదియెంతయోకద! జనల్ తారెంతఁగాఁ బెద్దలె

యెనయన్ జాలరు నిన్ స్మరింపఁగను తండ్రి! రామ. 56

మ. నిరతంబున్ ముకుళించిహస్తములనిర్ణిద్రాచ్ఛభక్తి “రమూ

వర!రామా!”యనిత్వత్పదాంబుజసమీపంబందులన్ నిల్చినిన్

స్మరియించున్ హనుమంతుఁడాతనిదేవుణ్యంబన్న, నేగ్గొల్లను

స్థిరతా? నాస్తిమిఁకెల్లపోచెడవో! తండ్రి! రామ. 57

మ. కలలోనే, న్ని నుధ్యానమున్ నలుపఁగాఁ గాంక్షింప

కున్నట్టిమూ

ధులెయైశ్వర్యములందుచుండుగద, టాటోపములేకెప్పుడున్
దలఁచి మ్రొక్కఁగనున్న వారలుమహాదారిద్ర్యభావంబుతో
నిలజీవింతురి దేటిచోద్యమయ? తండ్రీ! రామ. 58

మ. తానీక్షించుచునుండ నెందఱొతనుత్యాగంబునుంబొందనే
లేనిన్ జావకతప్పదంచెటిఁగి యద్దేతేర నున్నంతటన్
మేనన్ గంపము భీతిదుఃఖము తలన్ మిన్వడ్డయల్లెనుగా
నే? నన్నాస్థిబొందనీయకుమి, తండ్రీ! రామ. 59

శా. కష్టంబుల్ ఘటియిల్లినంతటనె నిన్ గాపాడవర్ధించి వి
స్వప్తంబయ్యవిలీఁపినంతటనె నీజాడన్ గనంబోరు, ఛీ!
దుష్టుల్ లోకులు పాపవంకజలధిన్ దోఁగాడుచున్నారీసి !
యిష్టావాప్తికి మూలమివనక తండ్రీ! రామ. 60

మ. నరకంబెక్కడనోయటంచు మదిలోన్ దల్పఁగానేల? యీ
ధరనేయున్నది వ్యాధిరూపకమునన్ దారిద్ర్యభావంబునన్
నగులన్ బీల్చుచుఁబిప్పిచేయుచునిన్ గాఢానించుటేస్వర్గమా
నెఱచిత్తంబున నిన్నుఁగొల్చెదను దండ్రీ! రామ. 61

మ. గతజన్మంబుల నెన్ని పాపముల నేఁగావించియున్నాడనో
నతఁడహీన దరిద్రభూత కృతకవృత్తియన్ దోఁగి నీ
హితవున్ జేయఁగనోచనైతిఁ దరమే దేనిన్ భరింపఁగఁగా
ని తల్గుబేచెనకన్ దరిద్రతను దండ్రీ! రామ? 62

మ. కులమా! లెక్కకురాదు, మానమ! చెడున్ ఖోభా!

మనోవానమై

యలరున్, గీరితియా! హుళక్కి, యపసిందా! నెత్తిపైకెక్కుచు
ట్టలయందున్ మఱిమిత్రులందునగు బాట్లా! లెక్కకున్ మిరచునీ
యిలపై కట్టదరిద్రాణాతునకుఁ దండీ! రామ. 63

మ. ధనకాంతామణి పాదపద్మములఁ జేతన్ బట్టియొత్తంగ భ
క్తినిమందస్మితకాంతులున్ దిశలన ద్దీపింప నాసేతు శీ
తనగాంతంబు ఘనీభవించెఁ నొలివిద్యాకాంతయీనాఁడొ వ
న్నెనుగోల్పోయి ధనాంగనన్ గొలుచుఁ దండీ! రామ. 64

మ. ధనమూలంబుజగంబటంచుమునుఁ బెద్దల్ చెప్పియున్నారలా
ధనకాంక్షన్ సరుఁడేయకార్యమున కేదాఁ జొచ్చుఁ జేకూరేదే
ధనమొతేని మదించి గర్వమున మాన్యశ్రేణిఁ గారించు నె
త్తినఁగండ్లుదులఁ బైనఁజూపులగుఁ దండీ! రామ. 65

మ. అరయన్ జేనెఁడుపొట్టకై వెతలలోనాప్రోద్ధులున్ బోవునం
దు, రుజల్ దుఃఖములున్ సుఖంబులగునెందున్ జూడఁజిత్తంబును
స్థిరతన్ జెందదు నాపుగాకృతముచేఁ జింతించెదన్ నిన్ను నా
నెఱసుల్ దోచి కృపన్ గనన్ వలయుఁ దండీ! రామ. 66

మ. అనఘాత్మా! యరసోలనూకలకు నై యాజన్మమాదేహ మొ
క్కనికొవిక్రయమున్ భానర్పతిగుగంగావాడవాడన్ గొనం
గనుబూనఁడొకఁడైన, విద్యయును లెక్కన్ రాదు, దుర్విద్యనే
ర్చినవారల్ యజమానులొకతనఁ తండీ! రామ. 67

మ. అకటా! చిత్తము సైర్యముగవడు, దుర్వాస్యధుల్
బలంబాను దో

పక్షిరంబుమనోవ్యధల్ మిగుల సంప్రసించెడిన్ మృత్యువో
సికచేబట్టియులాగుచున్నయది నిజంబింపగాఁ గాలమి
దైకదా! “శ్రీరఘురామ! రామ!”యని తండ్రీ! 68

మ. గడియన్ వచ్చెడుసంగతుల్ తెలియఁగాఁగా దెప్పుడెన్నానికిన్
వడివిజ్ఞానములేదు భూతమునకున్ బ్రాణంబులన్ దాల్చుఁగాఁ
బుడిమిన్ గారణమేమొ, నాటకములొపోల్పంగసంసారముల్
విడువంజాలము మోక్షమియఁగదె తండ్రీ! రామ. 69

శా. అజ్ఞానాంధతమాభినిమునిగిహృద్యంబై మహర్షింబునొ
విజ్ఞానంబతిదూరమైచనగ నుర్విన్ గామలోభాదులన్
బ్రహ్మధుర్యతఁ గోలుపోతికట! నానాకష్టముల్ కల్గెడిన్
జిజ్ఞాసన్ నినువేడుచుంటివయ, తండ్రీ! రామ. 70

శా. ఆయుర్దాయము నూటయిర్వదనివ్రాయఁజాలెనార్యాళికా
నీ యిష్టో విపరీతముగనియెసే యేవేళకేమో మహా
పాయంబుగమనించి సంతతము నిఁగార్పింతు దీపంబునం
దే యేమేన్నవరించుకోవలదె? తండ్రీ! రామ. 71

మ. పాసఁగఁగట్టములెన్నియేనియు సుఖంబుల్ లేకచూపట్ట నీ
రసమై కాపుర మెల్ల వేళలఁదుదన్ రాదండహస్తుండు దా
నుసురుల్ చేసొనమోసగించియెటులోనుండంగయత్నించుఁబో
యెసఁగన్ బాసముతీపియెట్టిదయై తండ్రీ! రామ. 72

మ. అరిషడ్వర్గమునాఁగఁ గుంజరములౌ యారుణమనీషాసరో
వరముజౌచ్చి కలంతపెట్టెడిని నెఱ్ఱంగిఁగజానీకమే
డైఱనేలంగలవాఁడనో తెలియకుండెన్ ద్వత్వదాంభోజ భ
క్తిరతిఁబొందక సద్దయాంకుశము, తండ్రి! రామ. 73

శా. ఆశాపాశమనంతదీర్ఘమయి వే యాకాశముఁదాఁకి పై
నాశాంతంబులనంటిచుట్టి యిఁక బ్రహ్మాండంబునందెందుఁబో
లేశంబౌ నవకాశముండమి మదిన్దృష్టి గనంజాలకౌ
“యీశా!”యంచు దరిత్రినాల్గుగడ! తండ్రి! రామ. 74

శా. కాంతాపుత్రులుతల్లిదండ్రులు మొదల్ గాగల్గుచుట్టాలపై
నెంతోమక్కువయందెఁ దీరదువయస్సెంతైనఁ జెల్లఁగనా
స్వాంతంబుద్ది కలంతఁజెందెడిని నిఁధ్యానింపగాలేదు “మ
న్నింతున్ నిన్న”ని సత్కృప్తబలుకు తండ్రి! రామ. 75

శా. శ్రీరాముండొక రాజమాత్రుఁడని భాషింతుఁజనుల్

కొందఱౌ

తీర్థ నేఁబరికించితిన్ దుదకుబుద్ధిదో చెనేశక్తియా
ధారంబై జగమంతపూనినదొ యద్దానిన్ వచింతున్ మదిన్
“శ్రీరామా”యని యాత్మకీఁపగుట, తండ్రి! రామ. 76

శా. దేవుఁడాద్యుఁడనామకుండభవుఁడుఁదివ్యుండజుండుగుణ
భావుండౌఁగడ, పేరుపెట్టిపిలువఁభావ్యుబనా; నెమ్మదిన్
భావింతున్ బయిఁజెప్పినట్టుల, జగద్వ్యాప్తంబునొ చిత్తునే
నేవేశన్ సమరియింతు “రామ”యని తండ్రి! రామ. 77

శా. “శ్రీరామా!” యనిభక్తిపూరిత మనశ్రీమీమాంసః

బ్రాగ్ధీరించి న

ద్వీరుల్ పల్వురు మోక్షముగ నిరి శృద్ధి దానినీక్షించి నీ

పైరాగంబున నీపదాబ్జయుగ సేవ జేయ నిచ్చించితి

“శ్రీరామా! రఘురామ! రామ!” యని తండ్రీ! రామ 78

శా. సౌఖ్యానంతత సర్వలోకమును విస్తారంబుగాఁగోరి బ్ర

హ్మఖ్యోతర్తిలు జ్ఞానమూర్తివని నీయాధ్యాత్మికప్రాభవ

వ్యాఖ్యానంబులఁ జెప్పుచుండ్రు విబుధుల్ వాగ్మధుని

గోలుచు

సౌఖ్యోతిస్తుతియింపనావశమె, తండ్రీ! రామ. 79

మ. ఒకశీతాంశుఁడు వారిశుంభములలో నొక్కొక్కఁడై

తోచు పో

లికలో కేళుఁడనేకనామముల నీరేడైన లోకాళికే

లికయై భిన్నమతంబులఁ జెలఁగు నారీతి విచారించి ని

న్నికఁ బ్రార్థించెద సద్దయంగనుము తండ్రీ! రామ. 80

మ. తొలిజన్మంబునఁ జేసినట్టి యఘునిండుగాన సారస్వమ

న్నలవంబేనియు లేకనత్సభల చింత జెందఁగాఁ జేసెని

దలఁతు నెన్నది, గానసంయుత కవత్వప్రాభవంబిచ్చి యా

యిలపై నెవ్వగఁ బ్రాప్తిప్రసాదముయ, తండ్రీ! రామ. 81

శా. ప్రాయంబిర్వది కించునుంచయినఁ జూవట్టు

గుటుంబంబొగ్గ

హేయంబైనరకప్రదంబునయి యెంతేనిన్ను బ్రార్థింతునా

మాయా దోచకలంతఁ బాపియఘము మన్నింపుమా! దిక్కునీ

వే యిష్టంబులిడఁ ముముక్షులకుఁ దండ్రీ! రామ. 82

మ. విప్రులంబైవ జగంబుసర్వమును నడ్పింపంబడుఁ దేనికె

ల్లపుడుఁ లోనయి మాధ్యమాననులకుఁ లభ్యంబుగాకట్టిశ

క్తివరంబాద్యము జ్ఞానమూలముధరిత్రిఁ గల్గుమార్గంబు ల

న్నిపరీక్షింపఁ బరాత్మనీవగుదు దండ్రీ! రామ. 83

మ. భ్రమమై, పుట్టిపదాది దుర్జనుల సావాసంబునన్ దోచుదు

ప్తమనుష్యుఁ భవదార్చనఁ జరుగు యజ్ఞసానమందుంచ భ

క్తిమెయ్యిఁ గొల్పఁగఁబోడు కుక్కకుధరిత్రీ రాజ్యమిప్పించుచో

నెముకల్ మెక్కుట మానఁగాఁగలదె తండ్రీ! రామ. 84

మ. మఱమాత్సర్యములాది శత్రువులుకంపంబొందు

దాపింప, లో

నదర్శుఁ డగ్గఱఁగ్రూరజంతువులు, డాయఁ జెంతభీతిల్లుదు

ర్మదపాపంబులు, జంకుచుండుదరి జేరఁ దుష్టహంబుల్, నదా

యెడలోనెంచిన 'రామ, రామ' యని తత్తడ్రీ! రామ. 85

మ. ధనమంతఁ వ్యయపెట్టి 'రామ! రఘునాథా! మాళవా!'

యంచు జిం

తనముఁ జేసిన, బంధనాలయము లోఁ బెట్టి నీవెంతొచి

క్కునుగప్టంబులఁ బెట్టి వానికినినాగోపన్న కాఁబట్టి తా

ళెను నేదాశఁగఁజాలఁ బ్రోవవలెఁ దండ్రీ! రామ. 86

మ. తెరపై గూల్చియుఁ దోలుబొమ్మలను బ్రీతిఁ గాధలఁ జెప్పిక్ర

చ్చటనాడించెడునాని భాతిని ధరాచక్రంబునఁ జీవకో

టిరహిన్ గల్పనచేసి యాటలనునాడింపంగ దత్తుండ వీ
వెరమానాథ! భవార్తిమాన్పవరెఁ దండ్రీ! రామ. 87

శా. కాలంబా! కలిరాజపాలితము, లోకంబందుఁజూపంబుదు
శ్రీలంబార్యజనాపవాదము బుధశ్రేణిఁ బలత్వంబహా!
చాలన్ గల్గుధనాధికారములు నీచస్థంబు లాచుంటనే
లీలన్ నేర్తు సుఖంబుగా మనఁగఁ దండ్రీ! రామ. 88

శా. దేశాశోగ్యములేదునాకెప్పుడు, భక్తినిన్ను బూజించుచున్
గేహంబందున నుండునా? యనినభుక్తిగప్తముల్ గల్గు నీ
దేశార్థంబయి పొట్టచేతఁ గొనియే దేశాలపాతాదు స్వా
మీ! హా! దుర్భరమాయెఁగాపురము తండ్రీ! రామ. 89

మ. క్షణమాత్రంబునినున్ స్మరింపకయె మోక్షం తెల్లుపొందంగలం
డు సరుండెల్లపుడిఁద్రీయంబులకు సంతోషంబుచేకూర్చు చు
న్నను బాపంబగునట్టి వానికిని సంతాపంబుఁ బాపంగ భ
క్తిని నీనామమే తారకంబగును దండ్రీ! రామ. 90

శా. సంసారంబుధినిన్ దరింపగనినున్ నీశా! తారకంబీస, వి
ద్యాంసుల్ ప్రత్యహమున్ భజింతురిల, వార్తత్రాణపారీణ! నిన్
శంసింతున్ సతతంబు భక్తిమెయి విశ్వాసంబు నుంజూప వే
హింసింపన్ యముఁడెగుఁడెంచునెడఁ దండ్రీ! రామ. 91

మ. అవనిన్ గల్గు సమస్తజీవ తలికాయా జాతకంబుల్ లిఖం
తు వయారే! నిగమాంతవేదియయినన్ దుర్వార్తకాల ప్రభా
వ విశేషక్రిమి పట్టికలగడవ నావంతే సమర్థుండు కా
డెవఁడేజ్ జిత్రము నీకథా సరిలి తండ్రీ! రామ. 92

మ. అవనిదంతివిహీనవార్తలు, అసద్యంత్రంపుగానంబు, పై
న విమానంబు, మహాబిస్థిమరు, జలాంతర్గామి, రైల్ బండి, యిం
పవునీ నీమయు, దటిద్బలంబుజనుఁడాహా! నృప్తిఁగావింఁచెఁగా
నివిధాత్మక్రియ. నేమెఱుంగుఁజుమిఁతండ్రీ! రామ. 93

శా. ఓకల్యాణగుణప్ర పూర్ణశరణీ! ఓసర్వలోక ప్రియా!
ఓకారుణ్యరసప్రసిద్ధ చరితా! ఓవిశ్వగర్భాత్మకా!
లోకాలోకవరా! ప రాత్పరవి భూ! లోకేశ్వరా! దేవ! రా
వే! కాపాడవె! భక్తవత్సలతఁ దండ్రీ! రామ. 94

శా. ఓసర్వాంతరగామి! ఓగుణనిధీ! ఓయాదిమధ్యాంత హీ
నా! పర్వేశ్వర! ఓపురాణపురుషా! నాళీకగర్భాండమా
హా! సర్గస్థితి నాశముల్ గనును దేవా! నీమహత్వంబుచే,
శేనాష్టాంగనతుల్ పొనర్చెదను దండ్రీ! రామ. 95

శా. దేవా! యీ భువనంబునీవలన వ్యాప్తి జెందెనీరూంపబహూ!
యీవిశ్వంబునమన్తమీశ్వర! కృపాబ్ధీ! బుద్బుదప్రాయుఁడ౯
నీవేదిక్కు జగన్నివాస! యభవా! నిర్మితతేజస్క! రా
వే! వాత్సల్యతనన్ను నేలగదె? తండ్రీ! రామ. 96

మ. తనయంగంబులలోనికీడ్చుచువెలిక దాఁబుచ్చుకూర్మంబు
పోల్కినిసీరేకుజగంబులీవు విజకుక్షింబూనుచుక వాఁచగ
ల్లినపేళక వెలిఁబుత్తువే భవభయోద్రేకంబుచేదాపు శే
రినవాడక౯ గనుణింపఁ గావలయుఁ దండ్రీ! రామ. 97

మ తనయంతావలంబన్నియందముగ, వంతామ్రుంగుసాలీడుపో
 ల్కిని బ్రహ్మాండము నృప్తి నేసిమరలన్ లీనంబు నీగత్యమం
 దునఁగావించువుదివ్యమంగళతనూ! దోర్ద్వంద్వమున్ మోక్షార్థ
 క్తిని బార్థింతు ననుగ్రహింపగదె తండ్రీ! రామ. 98

మ. ఉపయోగార్థము కుంభకారుఁడొగి నెన్నోరీతులన్ గుండలె
 న్నొపొవర్చున్ గద ద్వేష రాగములఁదానుల్లంబునన్ బూనఁడ
 టైపరీక్షింపఁగఁ బంచభూతయతస్పష్టి, బక్షుపాతంబుమా
 ని పరీపాలనమున్ బొనర్చుదువు; తండ్రీ! రామ. 99

మ. ఉదకంబెట్టుల నెండమావులనులేదో, యట్లై సంసార సం
 పదలోసౌఖ్యములేదు; భ్రాంతివలన వ్యర్థించుచున్నారల
 య్యదియత్నానుభవంబునన్ దెలిసిబ్రహ్మానందమున్ బొందని
 శ్నెదలోనన్ జనముల్ స్మరింపవలెఁ దండ్రీ! రామ. 100

మ. ఎదిప్రేమాస్పదమోయ జేజగతి నెంతేజంతకున్ మూలమౌ
 గద! సంసారము మేడిపండుకరణిగాన్పించు, నీసూత్రమున్
 హృదయంబందిడి, దివ్యపండ నెడిభ్రాంతిన్ జచ్చు కీటంబుపో
 ల్కిఁదగన్ బోకనినున్ నుతింపవలెఁ దండ్రీ! రామ. 101

శా. ఓబక్ష్మీశ్వర! ఓమహాగుణనిధీ! ఓహో! జగన్నాథ! దే
 వా! లోకంబులకీవప్రాణమవు, నీయందున్న శక్తిత్రయీ
 లోలత్వంబు సమస్తస్పష్టి కరుణాలోకాళి సారించి న
 న్నేలన్ రమ్మనచు స్మరించెదను దండ్రీ! రామ. 102

మ. శునకంబెప్పుడు చెడ్డవస్తువులఁదెచ్చు జిత్రమట్లేతలం
చునుదుర్మార్గవిచారముల్, గనులకుఁజొప్పింపఁబచ్చుదముల్
గనుపించు జగమంతవచ్చుగ, మనఃకంపంబుఁ జాంచల్యబు
ద్ధినిభంజింప. నమస్కరించెదను దండ్రీ! రామ. 103

మ. జననాగ్నిఁబురికొల్పి దారసమిధఁ సంధించి పుత్రానిలం
బునమండించి కుటుంబపాత్రమున, నీవు జొన్న పేలాలభం
గినను వేఁచుదు తప్తమయ్యెఁ దనువీక్షేశంబు సైపంగఁజా
లిన సామర్థ్యములేదు ప్రోవవలెఁ దండ్రీ! రామ. 104

మ. పరగఁ సర్పముఁఖంబునఁ బడివకప్పఁ బోలెబెక్ బెక్ మటం
చటకుఁ మృత్యుభయంబునుండియెటులేన్పాణాలఁకాపాడుకో
వెర వేడుండని, నేలవచ్చితిని, బృద్ధిఁవీడి యెందేగుచుం
టిరమేశా! యనలేయెఱుంగఁగడ! దండ్రీ! రామ. 105

శా. దేవా! విశ్వము సీమహర్షములబోధించు విమర్శింపనీ
వేవిశ్వంబును విశ్వమూతగు, దయాభృతూ! నిను నమ్మితి
నీవేదిక్కు కుటుంబరోగమును వర్ణింపంగ నాశక్యమే!
యీవే చిత్సుఖముఁ ద్రుతంబుగను దండ్రీ! రామ. 106

శా. నీనామస్మరణంబులఁ జలుపుచు నీశక్తిఁగీర్తించుచు
నీనిర్దేతుకసత్కృపాజలధిలో నిత్యంబుగ్రుంకెట్టుచు
నీనోముల్ పొనరించుచు హృదయము నీకర్పణంబిచ్చితి
దీనుండఁ శరణంచువాకొనుదుఁ దండ్రీ! రామ. 108

మ. శశిసంచారగతి గణింప రుధిరాక్షు జ్యేష్ఠ శుక్ల త్రయో
 దశినై నంబున శాలివాహనశ కాబ్దంబుల్, గుణోపాయ స
 ద్వసుభూముల్ శతకంబువ్రాసితిమి నదృక్కిక్రియావేశతన్
 విశదద్వంద సుఖంబులీయఁగవె! తండ్రీ! రామ. 108

మ. ప్రధితార్వేలనియోగు లాదిపుడి అబ్రాజ్వంశ రాకాసుధా
 నిధులు జానకిసీత రామనుతులు న్వేంకట్రమేశానుజుల్
 విదితప్రక్రియ వీరరాఘవుఁడుఁ డీవి సూర్యనారాయణుం
 డిది నీకర్పణచేసి రందికొను తండ్రీ! రామచంద్రప్రభూ. 109.

శ్రీరామచంద్ర పరబ్రహ్మణార్పణమస్తు.

